

1 Unge om deres uddannelse

2 A Bachelorstuderende

3 **Sally Klargaard, 22, bachelorstuderende, fødevarevidenskab på LIFE, Det biovidenskabelige**
4 **Fakultet på Københavns Universitet**

5
6
7 Mens jeg gik i gymnasiet, begyndte jeg at gå meget op i madlavning og blev mere og mere
8 interesseret i kost og ernæring. Efterhånden overtog jeg meget af madlavningen derhjemme og
9 besluttede, hvad der skulle købes ind. Faktisk fik jeg hele familien til at ændre kostvaner – selv min
10 lillebror!

11
12 Han har altid været ekstremt kræsen, og mine forældre kunne simpelthen ikke få ham til at spise
13 andet end kød og kartofler – helst pomfritter – og til frokost fire spegepølseadder. År ud og år ind!
14 Ikke så meget som en enkelt lille tomat eller en skive agurk eller en gulerod kunne de lokke i ham!
15 På en måde var det min lillebrors madvaner, der kom til at bestemme, hvad der var i køleskabet, og
16 hvad vi andre fik at spise. For det er jo meget nemmere og billigere, når alle spiser nogenlunde det
17 samme. Nå, men jeg fik gennemført en lille madrevolution derhjemme, og det er jeg pavestolt af.

18
19 Al den succes gjorde, at jeg overvejede at blive diætist. Men så opfordrede min biologilærer mig til
20 at se nærmere på uddannelsen i fødevarevidenskab. Hun ville gerne have mig til at læse noget
21 naturvidenskabeligt, fordi jeg var rimelig god til kemi og biologi. Det ville jeg også gerne. Jeg
22 anede bare ikke, at der fandtes sådan et studium. Nå, men jeg søgte ind og blev optaget, og nu er jeg
23 på 4. semester og er vild med det! Men så fra andet år vælger man mellem to studieretninger eller
24 ”fagpakker” som det hedder. Jeg valgte *ernæring og sundhed*, hvor man lærer, hvad der sker inde i
25 kroppen, efter man har spist maden. Den teknologiske retning, *teknologi og kvalitet*, handler om,
26 hvad der sker med maden, *inden* den kommer ned i kroppen. Der er både en række obligatoriske
27 kurser, og der er valgfri kurser, så man har mulighed for at snuse til alle mulige områder af faget
28 allerede ret tidligt i studiet.

29
30 Jeg kan rigtig godt lide, at der er sådan en klar sammenhæng mellem teoretisk viden og den
31 praktiske virkelighed. Det kan man også se på de studerendes bachelorprojekter. Sidste år var der fx
32 en, der skrev om, hvordan leverpostej bevarer sin form ved opvarmning. Og en af mine venner
33 lavede noget om sund og langtidsholdbar mad til NASA’s astronauter.

34
35 I slutningen af næste studieår skal jeg selv lave bachelorprojekt, og jeg er begyndt at spekulere på,
36 hvad det skal handle om. Jeg overvejer at skrive noget om mælk. Noget med at unge og gamle her i
37 landet spiser og drikker så ufattelig mange mælkeprodukter, og at man fx overhovedet ikke gør det i
38 Asien. Det er da interessant.

39
40 Nå, men ud over alt det faglige og studiemæssige, så er der et supergodt miljø herude. Jeg var lidt
41 skræmt ved tanken om at skulle sidde som en lille anonym prik til forelæsninger i nogle kæmpe
42 auditorier med flere hundrede studerende. Men sådan er det overhovedet ikke. Det meste af
43 undervisningen foregår på små hold. Der er meget gruppearbejde, og man samarbejder i
44 laboratorierne, så man lærer hinanden ret godt at kende lige fra starten.

45
46 Jeg ved ikke rigtig, hvordan min fremtid kommer til at se ud, sådan rent jobmæssigt. Men jeg har
47 tænkt mig at fortsætte på kandidatuddannelsen, enten i human ernæring eller klinisk ernæring.

48

1 Unge om deres uddannelse

3 B Frisøruddannet

4 Anne-Sophie Jørgensen, uddannet frisør med egen salon, 27, og Line Schmidt, 26, frisør på 5 vej til at blive selvstændig

7 ”Farvel og tak for i dag!” Anne- Sophie lukker døren efter dagens sidste kunde. Det er nu halvandet
8 år siden, hun åbnede sin egen frisørsalon. Og det går godt. Hun får hele tiden nye kunder både
9 gamle og unge, mænd og kvinder. Anne-Sophie er god til at kommunikere med alle slags
10 mennesker, og hun er god til at vejlede dem.

11 Anne-Sophie fortæller:

12 ”Det eneste problem er, at jeg tit synes, jeg mangler en kollega at snakke fag med i hverdagen.
13 Derfor har jeg talt med min veninde, Line, om at åbne en fælles salon. På den måde kan vi også dele
14 udgifterne til husleje og arbejdet med regnskaber og rengøring. En tredje fordel er, at vi kan
15 vikariere for hinanden, hvis en af os skulle blive syg eller skal på kursus. Line har sagt ja, og hun
16 har sagt op i den salon, hvor hun arbejder som assistent. Ja, så nu er vi i gang med at finde et sted,
17 hvor der er lidt mere plads end i min salon.

18
19
20 Line og jeg mødte hinanden på frisørskolen, da vi startede på grundforløbet. Jeg lagde straks mærke
21 til Line på grund af hendes flotte lange hår, og så havde hun slet ingen make-up på. Det havde alle
22 de andre piger. Da vi skulle præsentere os for hinanden, kom jeg i gruppe med Line. Og lige siden
23 har vi været veninder.

24
25 Jeg var heldig at finde en læreplads gennem min fars kusine. Det var på en stor frisørsalon, hvor der
26 var flere assistenter og to andre elever. Det betød, at jeg fra starten var nederst i hierarkiet, og at det
27 tog lang tid, før jeg fik lov til andet end at vaske og farve hår. Det havde jeg svært ved at vænne mig
28 til. Jeg syntes jo, at jeg allerede kunne så meget, da jeg var færdig med grundforløbet på skolen. Til
29 gengæld øvede jeg mig så ved at klippe min familie og nogle af mine venner om aftenen. Det gik
30 som regel rigtig godt, og de kunne jo ikke tillade sig at klage, for det var jo gratis.”

31
32 Line fortæller om sin baggrund:

33 ”Jeg har altid drømt om at blive frisør, selv om alle fortalte mig, hvor svært det var at finde en
34 læreplads. Men jeg var ligeglad, jeg *ville* være frisør. Og lige før jeg var færdig med folkeskolens
35 afslutningsprøve, lavede jeg en adresseliste over alle byens frisører, og så gik jeg fra den ene til den
36 anden og spurgte, om de ikke havde brug for en elev. Jeg fik rigtig mange nej’er, før der var én, der
37 sagde ”Måske”, og at jeg kunne komme igen den næste dag, for hun havde ikke tid til at snakke
38 med mig på det tidspunkt.

39
40 Næste dag havde jeg en læreplads! Det var en lille salon, hvor der kun var ejeren, en dame på
41 omkring de 50, og så mig. Arbejdsmæssigt var jeg var enormt glad for at være der, især fordi jeg fik
42 lov til mange ting lige fra dag et. På skolen lærte vi om allergi og sådan noget og om, hvordan man
43 skal beskytte sig, når man arbejder med kemikalier. Men på min salon var der ikke noget, der hed
44 økologisk shampoo eller noget af den slags. Ejeren sagde det ikke højt, men det var tydeligt, at hun
45 syntes, at alt det vi lærte på skolen om miljø var noget pjat, for hun havde arbejdet med
46 parfumerede produkter og kemikalier i næsten 30 år, og hun havde ikke fået allergi eller noget.

1 Da jeg blev færdig, kunne jeg desværre ikke blive i den lille salon, for ejeren havde ikke råd til at
2 have en assistent. Men heldigvis fandt jeg hurtigt et job i en anden salon. Der har jeg været indtil
3 nu, men i sidste måned sagde jeg op, for jeg skal være selvstændig! Sammen med min bedste
4 veninde, Anne-Sophie. Det glæder jeg mig virkelig meget til, for hun er enormt dygtig, også til alt
5 det med regnskaber. Altså alt det der med moms og indtægter og udgifter og skat og sådan noget.”
6

7 Uddannelsen

8 Uddannelsen til frisør tager 4 år. Der er adgangsbegrænsning på frisøruddannelsen, så for at komme
9 ind skal man have bestået folkeskolens afgangsprøve og have en læreplads hos en frisør, der er
10 godkendt til at ansætte elever. Uddannelsen starter med et grundforløb på frisørskolen. Derefter er
11 der praktik i lærepladsen. Hvert år er frisøreleverne så tilbage på skolen i en periode, hvor de
12 vigtigste fag selvfølgelig er alt med håret: klippeteknik, farvning, hårdesign osv. Men man lærer
13 også at lægge make-up og farve bryn og øjenvipper. Derudover har man fag som stilhistorie,
14 engelsk, erhvervsøkonomi og salg og service, Efter fire års uddannelse går eleverne op til
15 svendeprøven.
16
17
18
19
20
21
22
23
24

1 Unge om deres uddannelse

2 C Shippingtrainee

3 Thomas Vind-Henriksen, 23, shippingtrainee i rederiet Ocean Blue

4
5
6 Da jeg gik i 3. g på hhx, var jeg på besøg i et rederi. Efter besøget vidste jeg, at jeg ville være
7 shippingmedarbejder. Ved middagsbordet fortalte jeg mine forældre om min beslutning, og hvad
8 jeg havde hørt om branchen. Mine forældre syntes, det lød som en god ide, selv om det kom helt
9 bag på dem. De har altid støttet mig i mine planer. Om aftenen gik de på internettet for at læse mere
10 om uddannelses- og jobmulighederne. Min far er landmand, og min mor arbejder i en bank inde i
11 Silkeborg. Min far har aldrig sagt det højt, men jeg har altid vidst, at han havde en drøm om, at jeg
12 skulle overtage gården, ligesom min far havde overtaget den fra sin far.

13
14 Efter studentereksamen var jeg fire måneder i militæret. Det var ikke noget for mig. Der skete lidt
15 for lidt. Men allerede mens jeg var i militæret, begyndte jeg at søge elevpladser i forskellige rederier
16 og var heldig at blive kaldt til samtale og komme ind i et større globalt rederi i København.
17 Uddannelsen startede i august, så jeg arbejdede hjemme på gården, til jeg skulle begynde i rederiet.
18 Samtidig begyndte jeg at lære spansk. Mellem 2. og 3. g var jeg udvekslingsstudent i USA, så mit
19 engelsk er super både mundtligt og skriftligt. I gymnasiet havde jeg tysk på A-niveau, og klarede
20 mig ret godt, når jeg selv skal sige det. Min tysklærer sagde altid, at jeg havde sprogøre. Jeg har i
21 hvert fald nemt ved at lære sprog. Vi bruger især engelsk på arbejde, men det er en stor fordel at
22 kunne flere sprog, når man arbejder inden for shipping. Det er en meget international uddannelse
23 med masser af muligheder for at få en international karriere. Jeg har altid drømt om at komme til
24 Sydamerika på et eller andet tidspunkt.

25
26 Uddannelsen til shippingmedarbejder er to - årig. Det vil sige, at man arbejder på fuld tid i rederiet,
27 og så læser man HD på Handelshøjskolen to aftener om ugen. Det kan godt være hårdt, for man skal
28 jo også regne med bruge en del tid på at forberede sig til timerne. Og så er det ikke altid, man kan
29 gå hjem til tiden. Når der sker noget uventet, går man først hjem, når arbejdet er gjort. Til gengæld
30 skal man være meget selvstændig fra starten, for man får en masse ansvar. Det passer mig fint. Og
31 så keder man sig aldrig. Man har faktisk en ret hektisk hverdag, men det passer godt til mit
32 temperament. Desuden får man løn under uddannelsen, og det er jo ikke så dårligt.

33
34 Nu er jeg midt i mit andet år på uddannelsen, og jeg er stadig meget begejstret for kombinationen af
35 teori og praktik. Jeg er også ret vild med, at der sker noget forskelligt hver dag, og at jeg skal rundt i
36 forskellige afdelinger i rederier. Det der har interesseret mig mest, tror jeg, er at være operatør. Som
37 operatør følger man skibene, tjekker om de når frem til tiden, om de har brændstof nok til hele turen
38 osv., osv. Det gode ved at være trainee er også, at man ved, hvad jobbet som shippingmedarbejder
39 handler om, når man er færdig med uddannelsen. Hvis man tager en teoretisk uddannelse, så skal
40 man jo først ud og finde ud af, hvad det går ud på i praksis, når man får et job. Og så er det jo ikke
41 engang sikkert, at man kan lide jobbet.

42
43 For et par måneder siden var jeg ude at sejle med et af rederiets skibe i fjorten dage for at lære noget
44 om, hvordan hverdagen foregår på et skib. På turen nåede jeg også at opleve, hvordan det er at sejle,
45 når det er rigtigt uvejr. Til min egen overraskelse viste det sig, at jeg var søstærk. Nu kalder de mig
46 for *sømanden* derhjemme. Her på mit arbejde kalder de mig for *landmanden*. Men det er fint, for vi
47 har et godt samarbejde og en god måde at drille hinanden på.

1 Derhjemme er der sket det, at min lillesøster er begyndt at interessere sig rigtig meget for gårdens
2 drift. Det er jeg meget glad for. Så bliver der måske alligevel en Vind-Henriksen, der vil overtage
3 gården. Og selv om landbrug og shipping ikke har meget med hinanden at gøre sådan
4 arbejdsmæssigt, så synes jeg alligevel, at de to erhverv har noget vigtigt til fælles: Det er ikke bare
5 et arbejde, det er en livsstil.

6
7
8